

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 3. Serui amor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

viribus defectus videbat, se orationi, & templis vacare amplius non posse; vnicam prolem seruitijs diuinis destinabat. Erat enim illi filia eximia venustatis, quam vnâ cum opibus statuerat Deo consecrare. Neque illa aliud cupiebat, iam spe plena, quod mundi diuitias cum Christi thesauris, terram cum caelo, turbas mentis cum serenissima tranquillitate commutauisset. O quam incertæ sunt mortalium cogitationes? Quam fideliter ille monuit? *Tene, quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam?* Quot, quanti, que homines iam animo habitant apud Deum; & velut Angelus ille, qui posuit pedem suum dextram super mare, sinistrum autem super terram, dum corpore sunt in procelloso hoc mari, mente in caelo degunt; tamen consilia sua retractant; & coronam suam amittunt: aut certè Numini causam dant, vt eos finat respicere retro, postquam manum suam iam ad crucis aratrum applicauerunt?

Neque tentator deest, qui semper exubat in exitum nostrum, & consilia cogit, ad pias hominum voluntates euertendas. Sine igitur puella illa indiligentiùs se custodiens, siue malus Genius virtuti eius inuidens, siue aliud quid in causa fuerit, magnam Virgo incidit in tentationem. Erat in eadem familia seruilis quispiam, qui oculos licentiùs in illam mittens cœpit oris in ea atque sermonis gratiam obseruare. Et flammam traxit, quasi qui stipulam igni admouisset. Cœpit igitur illius amoribus calefcere, ardere, consumi. Nullam ille omisit occasionem Virginis aspiciendæ, enimuerò etiam, per causam quamcumq; compellendæ. Illi, vbicumque poterat, officia sua deferebat: illi honorem quâ vultu, quâ gestu exhibebat: illi munuscula vel furto aliunde subducta donabat; vt proinde puella nimia honoris obseruatio suspecta videretur, & dexterè declinanda. Quid enim ingenua in homine seruo; quid opulenta in pauperculo; quid casta in impuro proco, & Dei sponsa in mancipio amaret? Itaque, quantum amiebatur, tantum ipsa à lenocinante abhorrebat. In seruo autem contrarium eueniebat. Nam quò vidit illam magis refugere, eò ille magis negata cupiebat, incendium in dies augente Orco. In eo fitis vehementiùs accenditur, cui a stuanti potus negatur; ita spes, qua differtur, affligit animam. Indomita

Nazianz.
Nyssa. Hieronym.
Suidas, Philosterg.
Theodoret.
Amphilochius,
&c.
VIRGINIS
CONSILIVM.
Apo. 3. 12.
Apo. 10. 2.

III.
SERVI AMOR.

Pro. 13. 2.

bestia.

K 2

bestia est amor, neque se carceribus sine cohiberi, neque habena rationis refragari: & ubi humanis destituitur auxilijs; vel Tartareos querit auxiliares.

IV.
FACTVM MA-
GICVM.

Quamobrem cum hominis & dzemonis mancipium videret, se actum agere, more multorum pro amore insanientium, inquisiuit vbi que de philtro puellæ dando, vel arte quacumque illam incendendi. Audiit ab aliquo, esse non procul, qui ipsos posset dzemones adiurare, eis que mandata dare, atque ab illis quidam impetrare. Hunc adiit, eius que opem flagitauit, pacto prelio. Tunc incantator assidens in Musæo, arrepto que calamo epistolam ad Stygium principem exarauit; eam que seruo tradidit, iusso, nocturno tempore, exiit extra mœnia ciuitatis, atque super monumentum Ethnici cuiusdam stare, epistolam que extenta manu sursum in aërem eleuare, ac tradere spectro ad eum locum venturo. Mirabilis hominum est cæcitas, centies audiunt documenta salutis, & vix semel tandem parent. At ubi artes superstitiosæ, magicæ, Tartaræ suggeruntur, illico obediunt. Facta igitur nocte, extra urbem processit seruus, & epistolam, audax tabellio, tumulto nominato insistens, malo Genio porrexit; qui illico adfuit, litteras aperuit, & legit. Eis perlectis, seruum in hunc modum est allocutus: Intelligo, cur ad me veneris: auxilium à me petis, & vis, vt faciam te quoque à puella amari, sicut tu illam deperis. At, si opem à me flagitas, credis eam tibi à me posse præstari? Credo, inquit ille. Tum rursus veterator, Credis ergo, me esse Deum tuum? Credo, ait ille. Abrenuntias Christo? Abrenuntio Christo. Abrenuntias Matri eius? Abrenuntio. Abrenuntias omnibus Sanctis? Abrenuntio omnibus Sanctis. Abrenuntias omnibus Ecclesiæ Sacramentis? Abrenuntio omnibus Ecclesiæ Sacramentis. Execraris ergo Deum, & omnia diuina? Execror omnia diuina cum Deo, inquit. Et hoc propter vnus puellæ amorem. Usque ad eò indomita libido abducit homines longè à celo. Hac postquam à seruo obtinuit cacodæmon, voluit sibi cautionem præstari; ita ergo eum est allocutus. Perfidi estis vos Christiani, qui quando mea opera egeris, ad me venitis, mihi vos, & animam vestram obligatis; postquam autem voto vestro potiti estis, atque desideria vestra explenistis, ad
Christum